

živ, a piše

hrabri, novi sbijet za treći milenij

gospodar sjena u bukureštu

ospice u londonu

ogledalo s druge strane

živ, a piše

- ≡ Samo nekoliko bilješki:
- ≡ netko će svakako doći i potpuno se posvetiti obećanjima i osmijesima
- ≡ na naglo približenom stolu uskrsnut će neuredan, u žurbi istrzan komad papira kako bi se autor, kao nesretni vlasnik tiho potpisao... evo, smijete me čitati, ako želite...
- ≡ i onda tišina
- ≡ i još tišine
- ≡ utroba malo peče... negdje u usnulom mozgu pluta onaj komad papira i nevino, sasvim nevino se smiješi
- ≡ odjednom zvonjava; silno uzbuđeni glas javlja kako se drama već postavlja ili je već odigrana ili pak kruži po turnejama... bilo bi krasno kad biste došli, sve ovo neće biti isto bez Vas... pošaljite nam fotografiju...
- ≡ i onda... naglo probuđeni vlasnik odlazi.
- ≡ i čim pristiže tamo, svi se počinju čuditi... Živi autor, to je tako čudno... s nelagodom se okreću glave i sve je veća sramota što ste stigli bez ljesa
- ≡ dok bezuspješno pokušava ušutkati još preglasne otkucaje srca, autor primjećuje kako su se svi silno naradili u šivanju, komadanju i mljevenju njegovog vlasništva
- ≡ sve te znojne i napudrane trudbenike sretno kasnije jer ga okruže i uguraju mu hitno čašu da ga ispruženi dlan ne prisjeti da je vlasnik
- ≡ I sad se divno zabavljamo i panično dovlačimo prastare zemljopisne karte kako bi se ustanovila početna točka gosta, te ga diskretno pripremila na povratak
- ≡ i on se vraća... I putem odahne.
- ≡ opet je u svojoj sobi, još zaustavlja dah, tiho, sasvim tiho diše ne bi li i svoje skromne spise poštedio istine da još pomalo hoda i diše dok piše.

Asja Srnc Todorović

1994. *Mrtva svadba* izvedena u Rennesu u koprodukciji Theatre National du Bretagne i Teatra ITD, u režiji Christian Colina

1996. započete probe *Mrtve svadbe* u režiji Andrzeja Marcewskog u Warszawi, situacija trenutačno nepoznata

1998. *U nestajućem krugu* (1. nagrada na BBC Plawriting competition '97),

1998. očekuje se prazvedba *Zastanka* u Theatre Gerard Phillipe u Parisu

Zacudio sam se sredinom lipnja minule 1997. godine podigavši telefonsku slušalicu da me s druge strane treba netko iz Bukurešta. Tamo nikoga ne poznajem niti sam ikada bio u Rumunjskoj. U glavi su mi jedino ostale silke dramatičnog rušenja Ceausescua iz 1989., kao blagi prolog u krvavu zbilju koja je tek čekala Hrvatsku.

- Gospodine Jelačiću, rekao je ljubazni glas, predstavivši se kao Petar Krstić, prevoditelj u našem veleposlanstvu u Bukureštu - preveo sam vašu dramu *Gospodar sjena* i moja ju je žena, rumunjska redateljica Dorina, postavila na scenu. Nadam se da nemate ništa protiv.

Zaboga, kako bi se čovjek mogao suprotstaviti činjenici da mu netko igra dramski tekst u inozemstvu, osim ako se ne radi o Jugoslaviji! Doduše, s *Gospodarom sjena* doživio sam radosne trenutke na hrvatskim pozornicama. I prazvedba 1978. s Perom Kvrčićem i Ivicom Vidovićem, u režiji Georgija Para u ITDu, kao i druga izvedba u DK Gavella, 1993. s Dragom Krcom i Rankom Zidarićem, u režiji Saše Broz, kroz različita su čitanja i redateljske rukopise istražila oprečne valere teksta. Prva je predstavila, gotovo ovjencana nagradama i brojnim gostovanjima (Festival malih i eksperimentalnih scena u Sarajevu, Teatar malih odrov, Nova Gorica, Splitsko ljeto, Burgtheater u Beču itd.) nakon stotinjak izvedbi otišla u zasluženu tišinu kazališnog sjećanja, dok se druga, i protiv volje glumaca, prerano ugasila u teatru koji je nažalost ostao bez fizičnog liča.

gospodar sjena u bukureštu

hrabri novi svijet za treći milenij